

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvais izdevums

Nr. 316

2019. gada janvāris

Bezmaksas

*Ja ar savu gaismas staru
Mēs citos uzziēsim,
Kaut vienu cerību asnu
Ne tikai sevī,
Bet vēl kādā
Dvēselē sēsīm-
Pasaule uzplauks
Cerību ziedos.
/L.Bērze/*

*Sirsnīgi sveicam
janvāra jubilārus!*

Cilvēki viens otram vēlot to, kā pašiem trūkst... Laikam tikai sajūtot pietrūkumu, var apjaust, ka neesi tāds viens, kam trūkst, tādu ir daudz, jo ikvienam kaut kā pietrūkst, pat visbagātākajam...

„Laimīgu Jauno gadu!” – tas šķiet ierasts teiciens, bet tik paties, jo laimes taču vienmēr pietrūkst, vai ne? Ja būtu laime pilnīgākā, vai maz to vajadzētu kādam vēlēt?

Miljardiem laimes vēlējumu, Jauno gadu sagaidot, ir izskanējis uz pasaules, taču tā tāpat ir problēmu pilna. Kaut kā vienmēr pietrūkst līdz pilnīgumam, kaut ko vienmēr var uzlabot, papildināt, salabot. Viss mainās, un tāpēc nav nekādas noteiktības. Lietas kļūst vecas un nevajadzīgas, laika apstākļi nepastāvīgi, jaunību nomaina vecums, tik daudz piemēru mainīgumam. Vien iekšējā un pārliecinošā sajūta, ka no-

teiktībai jābūt. Vai tai ir kāds pamats? Laikam laime būtu tāds stāvoklis, kad viss līdz galam ir labi un nekāda slikti.

Ja vien ar vēlējumiem varētu visas problēmas iznīcināt... Protams, nevar. Taču vēlēt no sirds otram laimi – tas arī pašu padara laimīgāku. Tāpat kā, palīdzot tam, kam palīdzība nepieciešama. Esot klāt tieši tajā brīdī, kad otram visvairāk vajag...

Vai maz var uzdāvināt prieku, iekšējo mieru, dāsnumu, līdzpriecāšanos? Vai tas ir kas tāds, kas pašam jāizkopj sevī? Spēja saskatīt labo pat tad, ja ļoti slikti? Vai tā nav liela dāvana? Tad, kurp vien ej, visur ir labi...

To būtiskāko jau nevar iepakot dāvanu maisos, nevar nopirkt veikalā vai palūgt Salatēvam, lai uzdāvina. Svētķu sajūtu nevar pasūtīt – tā vai nu ir, vai nav. Tāpat apmierinājumu, līdzpriecāšanos, mīlestību. Visas dārgākās

pasaules lietas ir neredzamas, netausātāmas, tām nav nedz krāsas, nedz garšas, nedz smaržas.

Prieks par saņemtajām dāvanām – tas rodas sevī pašā, dāvana ir kā iemesls, bet, ja nav iekšējā prieka, tad, dāvini ko dāvinādams, nekad nebūs labi. Arī baudījums un līdzpriecāšanās rodas sevī pašā. Ir tādi cilvēki, kas prot priecāties par mazumiņu, viņu spēja priecāties ir tik spēcīga... Tāpat spēja līdzī just un līdzī ciest... Un ir tādi, kam vienmēr par maz, kam, dāvini ko dāvinādams, vienmēr kaut kā pietrūkst – arī tas ir sevī pašā – izsalkums...

Svarīgākās dāvanas ir neredzamas, paslēptas dziļi sevī. Ja tās izpakotu, tad pasaule patiešām gaišāka taptu.

Laimīgu Jauno gadu!

Mareks Liepa

Ziemassvētki Madlienas vidusskolā

21. decembrī Madlienas vidusskolas aktu zālē tika svinēti Ziemassvētki. Vienkopus sanāca visi – skolēni, skolotāji, vecāki, draugi un citi interesenti. Pasākumu ieskandēja kopīgs Ziemassvētku himnas „Klusa nakts, svēta nakts” dziedājums, ko pavadīja instrumentālās mūzikas pulciņa dalībnieki skolotāja Anda Bičevska vadībā. Pasākumu turpināja skolas direktors Edgars Viņķis ar svētku uzrunu un Atzinības rakstu, kā arī dāvanu pasniegšanu 20 sekmēs visveiksmīgākajiem skolēniem: Mārai Kļaviņai (12.kl.); Sandijai Liepai (4.a kl.); Terēzai Elzai Ronei (4.a kl.); Paulai Trencei (6.a kl.); Lindai Smilškalnei (10.kl.); Alisei Žurēvičai (4.a kl.); Undīnei Dzenei (7.a kl.); Tijai Kačanovai (5.a kl.); Alisei Trencei (8.a kl.); Henrijam Augšpulam (12.kl.); Heīdijai Rimšai (4.a kl.); Laurai Krupskajai (11.kl.); Martai Ramonai Graudiņai (6.a kl.); Sonorai Sproģei (12.kl.); Raimondam Baturam (12.kl.); Evelīnai Irbītei (6.a kl.); Ilutai Rubenei (6.a kl.); Ivandai Gurinovičai (10.kl.); Justīnei Mūrniecei (6.a kl.) un Alisei Pētersonei (7.a kl.).

Kā jau katru gadu, par svētku kulmināciju kļuva sengaidītais Ziemassvētku uzvedums „Pārgājiens līdz Āfrikai”. To tradicionāli sagatavo absolventu klase – divpadsmitie – kopā ar klases audzinātāju, iesaistot ar koncertpriekšnesumiem visu klašu kolektīvus, tā dodot iespēju Ziemassvētku pasākumā piedalīties ikvienam skolēnam un būt ar visiem kopā. Galvenie tēli bija 12. klases skolēni: Vinnijs Pūks – Annija Studere, Piparkūku vīriņš – Raiņers

Ziemassvētki Madlienas vidusskolā

Kriškāns, Sivēntiņš – Eduards Praličs, Sarkangalvīte – Ketija Povha, Olafs – Henrijs Augšpuls, sliņķis Sids – Raimonds Batura, lelles – Māra Kļaviņa un Sonora Sproģe, Ziemassvētku vecītis – Jānis Mežapuķe un Rūķis – Elvis Grāps. K. Povha par ludziņu: „„Pārgājiens līdz Āfrikai” bija smieklīgs, sirsnīgs un jautrs uzvedums, kurā satikās pasaku un multfilmu varoņi. Vinnijs Pūks ar Sivēntiņu nolēma doties uz Āfriku pēc medus, ceļā satiekot Piparkūku vīriņu, kurš vēlējās aizbēgt no mājām, jo visi grib viņu apēst tieši Ziemassvētkos. Ceļotāji sastapās ar sniegavīru Olafu, Sarkangalvīti, kurai bija apnicis, ka katru gadu dāvanās tiek saņemtas tikai un vienīgi zeķes, un sliņķi Sidu. Jautrā kompānija bija pilna apņēmības doties uz Āfriku, līdz satika brīnišķīgas dziedošas lelles, kuras palīdzēja saprast, ka nekur nav tik labi kā mājās, ka nav nepieciešams šķērsot okeānu un kon-

tinentu, lai saprastu, ka īstā laime un prieks slēpjas kopā būšanā – savās mājās, savā valstī.”

12. klase un audzinātāja Anita Jākabsons saka lielu paldies visu klašu kolektīviem, kuri ar saviem priekšnesumiem kuplināja uzvedumu un priecēja skatītājus. Īpaša pateicība skolotājam

Edītei Lasei par scenogrāfiju un visiem, kas piedalījās un palīdzēja tapt pasākumam. Paldies arī kuplajam skatītāju pulkam par piedalīšanos Ziemassvētkos Madlienas vidusskolā. Lai gaišas un sirsnīgas visiem domas, lai ražens, darbīgs un Dieva svētīts jaunais 2019. gads!

Pansionāts „Madliena” turpinās darbu pašvaldības iestādes statusā

13. decembrī Ogres novada pašvaldības domes Sociālo un veselības jautājumu komitejas sēdē tika skatīts jautājums par Ogres novada pašvaldības iestādes pansionāta „Madliena” kā iestādes likvidācijas pārtraukšanu.

Juridiskās nodaļas vadītājs Ronalds Vītols informēja, ka 2017. gada 21. decembrī Ogres novada pašvaldības dome pieņēma lēmumu „Par Ogres novada pašvaldības iestādes pansionāta „Madliena” kā iestādes likvidāciju un pārveidošanu par kapitālsabiedrību”. Šāds lēmums pieņemts, lai pilnveidotu pansionāta darbu sociālās aprūpes nodrošināšanā, veicinātu resursu lietderīgu izmantošanu un saimnieciskās darbības patstāvīgumu. R. Vītols minēja, ka Valsts pārvaldes iekārtas likuma 88. panta otrajā daļā ir noteikts, ka publiska persona pirms kapitālsabiedrības dibināšanas vai līdzdalības iegūšanas esošā kapitālsabiedrībā veic paredzētās rīcības izvērtējumu, konsultējoties ar kompetentajām institūcijām konkurences aizsardzības jomā. Ņemot vērā šīs normas, pašvaldība par kapitālsabiedrības izveidošanu konsultējās ar Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameru un Konkurences padomi. No šīm iestādēm saņemts ie-

teikums pašvaldībai izvērtēt, vai ir nepieciešams nodot pansionātā sniegto pakalpojumu privātā sektora komersantiem. R. Vītols norādīja, ka Komerclikuma 1. panta otrā daļa nosaka, ka komercdarbība ir atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants. Nododot sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumus privātā sektora komersantiem, to mērķis būs peļņas gūšana. Savukārt Latvijas Republikas Satversmes 109. pants noteic, ka ikvienam ir tiesības uz sociālo nodrošinājumu vecuma, darbnespējas, bezdarba un citos likumā noteiktajos gadījumos.

R. Vītols: „Pašvaldības primārais mērķis ir nodrošināt sociālo palīdzību, un, ņemot vērā Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras un Konkurences padomes ieteikumus, tika konstatēts – ja pašvaldība nodos šo pakalpojumu privātajam sektoram, pirmkārt, to mērķis būs iegūt peļņu un, otrkārt, pastāv risks, ja komersants neiegūs plānoto peļņu, tas var pārtraukt pakalpojumu sniegšanu, un šāds risinājums nav Ogres novada iedzīvotāju interesēs.”

Ogres novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Egils Helmanis atzi-

na, ka, konsultējoties ar minētajām institūcijām, secināts, ka sākotnējā lēmuma īstenošana var radīt riskus, pašvaldībai zaudējot kontroli par pansionāta darbību, – var notikt optimizācija, samazinot darba vietas, vai cita veida darbības nolūkā gūt peļņu, kas nav pašvaldības interesēs: „Pansionātā ir daudz strādājošo, un mēs ļoti labi zinām, ko nozīmē darba vietas laukos. Uz klausot institūciju ieteikumus, ir pieņemts lēmums saglabāt Madlienas pansionātu tādā veidolā, kāds tas ir bijis līdz šim.”

Sociālo un veselības jautājumu komitejas deputāti akceptēja sagatavoto lēmuma projektu par pansionāta „Madliena” kā iestādes likvidācijas pārtraukšanu. Tas nozīmē, ka šī pašvaldības iestāde turpinās darbu tās līdzšinējā statusā. Gala lēmums tiks pieņemts domes sēdē 20. decembrī.

Pašvaldības vispārējā tipa pansionāts „Madliena” ir veco ļaužu un invalīdu sociālās aprūpes institūcija, kas sniedz sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumus pensijas vecumu sasniegušām personām un I, II grupas invalīdiem no 18 gadu vecuma.

Baltie Ziemassvētki „Taurenīti”

Atkal klāt gada baltākie, gaišākie un jaukākie svētki – Ziemassvētki. Tos ar sveicīšu mirdzumu un dāvanām gaida gan mazi, gan lieli. Jau decembra sākumā pirmsskolas iestāde ietērpās svētku rotā. Drīz vien uz logiem starp meža princesēm eglītēm draiskojās nebēdnīgi zaķi, ķerot sniegpārslas un metot viens otram ar sniega pikām, bet grupās valdīja pirmssvētku noskaņa, rotājot gan telpas, gan sagatavojot Ziemassvētku uzvedumu priekšnesumus. Lielu pārsteigumu un jautrību bērniem 4. decembrī sagādāja iestādes darbinieki kopā ar vecākiem, dodoties Ziemassvētku rūķu gājienā apkārt iestādei. Skaļi skandinot svētku zvanus, spīdinot gaismas lukturus, pat stiepjot līdzī trepes, uz kurām pakāpties, lai ieskatītos, kas notiek grupu telpās, rūķi radīja neparastu Ziemassvētku brīnumu, kas visus bērnus pievilka kā magnēts pie logiem, lai viņi redzētu, ka Ziemassvētku laikā rūķi patiešām staigā un vēro visu apkārt notiekošo...

Kā katru gadu, arī šoreiz 10. decembrī „Taurenīti” apciemoja Ziemassvētku vecītis no Somijas – Harijs Norrbaks. Bērni viņam dziedāja dziesmas, iesaistīja rotaļās, dejās un dāvināja pašgatavotus apsveikumus, pretī saņemot saldās un garšīgas konfektes.

18. un 19. decembris bija dienas, kad bērni atkal ar lielu nepacietību gaidīja Ziemassvētku vecīti, lai iepriecinātu ar sagatavotajiem svētku uzvedumiem. „Magonītes” grupas mazie rūķi ar vecākiem un Vāveri, Zaķi, Ezi devās ceļā pretī Ziemassvētkiem, bet „Pienenītes” grupa, gaidot svētkus, izcepa gardu un smaržīgu kukulīti. Par to, kādi notikumi risinājās Zaķa un Lapsas mājās, uzzinājam no „Pīpenītes” grupas uzveduma. Mazie kaķi no „Zvaniņa” grupas svinēja „Kaķīšu Ziemassvētkus”, bet „Vizbulītes” grupas rūķu ģimene Ziemassvētkus sagaidīja ar meža zvēriņiem „Raibajā cimdīņā”. Ar budēļos iešanu un latviskajām tradīcijām mūs iepazīstināja „Saulspuķes” grupa, pārtopot par skaļiem un trokšņainiem ķekartniekiem.

Laikā, kad Ziemassvētku noskaņa vēl virmo gaisā un mūsu sajūtās, 27. decembrī jauka svētku egle bija arī mums – pirmsskolas iestādes darbiniekiem – kopā ar Krapes „Skaņumājas muzikan-

tiem”. Svētkus svinējām pie klātiem galdiem ar pašceptām piparkūkām un pīrāgiem, bet jautrās tautas rotaļās mūs iesaistīja lieliskie muzikanti – Ilmārs Pumpurs, Sandra Lipska un Māra Raģe. Bija arī zilēšana, rituāli un mūzikas baudīšana, klausoties ermoņikas, mandolīnas, vijoles un caurspēlējamās cītaras brīnišķīgajās skaņās. Viss kopā

radīja pozitīvas emocijas un prieku turpmākajam ceļam, jo pavisam drīz mēs jau stāvēsim uz Jaunā gada sliekšņa. Lai visiem mīlestības piepildīts, veselīgs, krāsainiem notikumiem bagāts Jaunais – 2019. – gads!

VPII „Taurenītis” vadītājas vietniece
izglītības jomā Aija Simsone

Panākumi konkursā „Lakstīgala”

6. decembrī piecas dziedošas meitenes no Madlienas vidusskolas – Patrīcija Anna Rone, Terēza Elza Rone, Sandija Liepa, Heidija Rimša un Aiga Rudzgaile – piedalījās tautasdziesmu dziedāšanas konkursā „Lakstīgala”. Bija jāapgūst vismaz 25 tautasdziesmas. Konkursā bija četru veidu pārbaudījumi. Kā pirmais bija „Dziesmu aplis” – izlozē trīs dziesmas un nodzied visus pantus. Tad bija jāatpazīst tautasdziesmas, kuras tika spēlētas uz kokles. Visīvākā un interesantākā cīņa starp komandām ir „Dziesmu karos”, kad dzied tautasdziesmas par noteiktu tēmu. Noslēgumā savas zināšanas vajadzēja parādīt viktorīnā par tautas mūzikas instrumentiem un vecvārdiem.

Meitenes bija nopietni un atbildīgi gatavojušās šim konkursam, arī tā gaitā parādīja savu cīņas sparu, darbojās kā komanda, un tāpēc arī rezultāti neizpalika. 1.–4. klašu grupā iegūta 1. vieta. Janvāra beigās meitenes dosies uz Vidzemes novada konkursu Cēsīs.

Ogres novada pašpārvalžu aktīvistu apbalvošana

2018. gada 7. decembrī Ogres novada Kultūras centrā pirmo reizi notika novada jauniešu – brīvprātīgo un pašpārvalžu aktīvistu – apbalvošanas ceremonija. Pasākumā apbalvoja arī Madlienas vidusskolas divas pašpārvaldes pārstāves. Mūsu radošajām meitenēm – Jogitai Lazdiņai un Elīzai

Liepiņai – balvu pasniedza Ogres novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes galvenā speciāliste sadarbības jautājumos starp valsts un pašvaldību iestādēm izglītības, kultūras un sporta jomā Ieva Švēde. Pateicību saņēma arī Madlienas vidusskolas skolotāja Anita Jākobsone,

kura aktīvi strādā ar jauniešiem skolas pašpārvaldē. Pasākuma laikā bija iespēja klausīties dažādus muzikālus priekšnesumus, kā arī piedalīties improvizācijas teātra „Arprāts” rīkotajās aktivitātēs.

Svētku laiks mūsmājās

Rosīgs un darbīgs ir bijis decembra mēnesis kultūras namā. Katru gadu tas ir īpašs laiks, kad darbinieki kā čaklās bitītes rosās, lai namu ietērtu greznā svētku rotā, kas priecētu apmeklētājus, kā arī mūs pašus.

1. decembrī lieli un mazi tika aicināti kultūras nama pagalmā uz svētku eglītes atklāšanu. Bērni kopā ar vecākiem gatavoja rotājumus. Tas bija radošs un aizraujošs brīdis. Gaisā virmoja siltas tējas un piparkūku smarža.

Paldies mazajiem deju kolektīva „Lienīte” dejotājiem un skolotājai Dainai Balodei par sirsnīgajiem priekšnesumiem. Paldies arī Ķeipenes piparkūkām par viesošanos mūsu svētkos.

16. decembrī visi tika mīļi gaidīti koncertā „Tik klusa un svēta”. Brīnišķīgs kopā būšanas mirklis, kas dāvāja patiesu baudījumu dvēselei.

Koncertu sniedza kultūras nama jauktais koris „Madliena” (diriģente Liene Seržante, kormeistare Baiba Rulle, koncertmeistare Ilze Sprance), dziedātāja Evita Zālīte-Grosa, kā arī mūziķe Ilze Grunte.

Adventa laiku, kā arī pašus Ziemassvētkus visspilgtāk raksturo ne jau spuldzišu mirdzums, krāšņi izrotātie pilsētas nami, egles, dāvanas, kuras tik ļoti gaidām, bet gan Kristus dzimšanas svētku būtība – miers, vienkāršība, klusums un Dieva tuvums.

Advents, Ziemassvētki ir viens no šādiem Dieva klauvējieniem pie cilvēka dzīves un sirds durvīm, jautājums ir – vai mēs tos dzirdam?

Paldies māksliniekiem par svētku sajūtas radīšanu. Es no sirds ceru, ka koncerta apmeklētāji sadzirdēja šos klauvējienus.

20. decembris

Svētku rīts SIA „Madliena 2” darbiniekiem. Prieks, ka Vilnis Feodorovs saviem darbiniekiem katru gadu sagādā kādu muzikālu pārsteigumu. Šogad visus priecēja jestrīe, dzīvespriecīgā grupas „Ducele” mūziķi. Paldies Vilnim Feodorovam par sadarbību jau vairāku gadu garumā.

20. decembra vakarpusē ikviens bija gaidīts kultūras namā, lai darbotos radoši. Pie mums viesojās Vīneta Grīn-

berga, kuras vadībā apgūvām sveču liešanas pamatus un nianšes. Vīneta īpašā tēja un sirds siltums mūs visus sasildīja.

21. decembris

Kultūras namā bija dzirdamas priecīgas bērnu čalas. Mazos pirmsskolas

Svētku laiks mūsmājās

bērņus bija ieradies apciemot svētku vecītis ar milzīgu dāvanu maisu. Vecītša palīgi rūķi un sniegavīrs Olafs rotaļājās, amizējās ar bērniem un viņu vecākiem.

28. decembris

Senioru svētku balle „Atkal tikšanās prieks”. Paldies senioru biedrības „Sisegale” vadītājai Anitai Markevicai par sadarbību. Katru gadu priecājos par atkal tikšanos, jo šie senioru pasākumi ir īpaši – sirsnīgi, apgaroti un priecīgi.

Muzikālu priekšnesumu šoreiz sniedza Ādažu Kultūras centra vīru vokālais ansamblis Gunāra Freiden-

felda vadībā, kā arī pašmāju senioru jauktais vokālais ansamblis „Tik un tā” Pārslas Jēkabsones vadībā. Ballītē par raitu dejas soli rūpējās Skuju ģimene no Kokneses.

Paldies ikvienam, kas bija kopā ar mums šajā brīnumu pilnajā svētku laikā.

It kā nekas nav noticis – tikai viens gads aizlidojis, atstājot pēdas mūsu sirdīs un sejās. Daudz ko paņēmis, daudz arī dāvājis. Bet mirkli, kad pulkstenis iezvana Jaunā gada sākumu, ikviena sirds sāk pukstēt straujāk. Tas ir mirklis, kad bijušais sasauca

*ar nākotni. Visi aizgājušie mirkli veido pagātņi, kur paliek mūsu kļūdas un neveiksmes, prieki un uzvaras. Pārdomu brīdī visi klusībā vēlamies laimi, sa-
pratni mājās un darbā, labestību un gaismu. Lai tā notiek!*

Mīļie kultūras nama darbinieki, pašdarbnieki un apmeklētāji, svētīgu un darbīgu Jauno 2019. gadu! Lai jums pietiek spēka un prieka darīt lielus un mazus darbus! Lai dzīvesprieks un pateicība par visu, kas mums ir!

Pateicībā – Madlienas kultūras nama vadītāja Elīna Ratmeistere

Ziemassvētku radošā darbnīca „Čiekurošanās”

Madlienas bibliotēkā, kā jau katru gadu, otrajā adventē radoši darbojāmies. Kopā ar Daci Iraids radījām svētku sajūtu sev un citiem. Jaukā noskaņā, skanot svētku dziesmām, izgatavojām Ziemassvētku dekorus no dabas materiāliem un spīguļiem. Pirms čaklā darba Dace stāstīja par savu pieredzi ar dabā atrodamajiem, interesantajiem augiem, kurus var izmantot radoši. Stāstīja, kā adventes vainagā kārtot sveces un kā veidot kompozīciju, kādas krāsas izmantot un kāds ir „labais stils”, veidojot adventes vainagu.

Lai rosinātu radošās darbnīcas apmeklētājiem iztēli un darbošanos, uz ekrāna rādījām dažādas interesantas idejas, ko var iesākt ar čiekuriem un citiem dabas materiāliem. Daces piedāvātais darbiņš bija filca eglīte uz koka pamatnes. Ja kāds vēlējās, varēja pagatavot adventes vainagu. Čaklās rokas ātri vien ķērās pie darba un radīja daudz brīnumskaistu svētku dekoru. Egles, zvaigznes, adventes vainagi un pat briedīši priecēja mūsu acis. Šos pagatavotos brīnumus katrs varēja nest mājās un ar lielu lepnumu rādīt mājiņkiem.

Liels prieks, ka daudzi apmeklētāji bija pirmo reizi mūsu radošajā darbnīcā un bija patīkami pārsteigti par svētku noskaņu un zināšanām, kuras ieguva no darbnīcu vadītājas Daces. Liels vai mazs ar degsmi un mirdzumu acīs čakli strādāja. Paldies Dacītei un visiem, kas palīdzēja uzburt Ziemassvētku brīnumu!

Agrita

Turpinās ietekmes uz vidi novērtēšanas procedūra SIA „Gallusman” ražotnes izveidei Madlienas pagastā

2017. gadā viens no Eiropas lielākajiem olu un to produktu ražotājiem – „Ovostar Union” – pieņēma lēmumu izveidot Latvijā pilnīgi jaunu un visaugstākajām vides prasībām atbilstošu olu un to produktu ražotni, investējot tās izveidē vismaz 85 miljonus eiro un radot ražotnē līdz 200 jaunas darba vietas. Ražotnes izveides ietvaros paredzēts uzbūvēt modernu kompleksu ar vistu novietnēm un visu tam papildus nepieciešamo infrastruktūru, tajā skaitā jaunputnu audzētavu, putnu barības ražotni, olu šķirošanas, pārstrādes un iepakojšanas līnijas, kā arī noliktavas.

Ar 2018. gada 13. septembra lēmumu Ogres novada dome ir atbalstījusi šīs ražotnes izveidi Ogres novadā. Ražotnes izveide ir iekļauta novada Attīstības programmā.

Ražotni paredzēts izveidot zemes gabalā aptuveni 60 ha platībā Ogres novada Madlienas pagastā, autoceļa Tīnūži–Koknese tuvumā pie satiksmes pārvada uz Zādzeni. Izvērtējot piemērotāko potenciālo ražotnes atrašanās vietu, ņemta vērā gan ražošanai nepieciešamā infrastruktūra, gan resursu pieejamība reģionā, gan kopējās izmaksas ražotnes izveidei un turpmākai darbībai, gan bioloģiskās drošības un ietekmes uz vidi jautājumi.

2018. gada 29. oktobrī Madlienas pagasta kultūras namā norisinājās sabiedriskā apspriešana, kurā ražotnes projekta iniciatori – „Ovostar Union” meitas uzņēmums Latvijā SIA „Gallusman” kopā ar Baltijā vienu no vadošajiem vides risinājumu uzņēmumiem – AS „VentEko” – iepazīstināja pagasta iedzīvotājus un interesentus ar ražotnes projekta plāniem, kā arī paredzētajiem pasākumiem, kas tiks veikti ietekmes uz vidi novērtēšanas procesa ietvaros, lai sadarbībā ar valsts kompetentajām iestādēm izstrādātu nosacījumus ražotnes tehnoloģiskajiem risinājumiem ražotnes darbības atbilstībai vides aizsardzību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem. Sabiedriskās apspriešanas ietvaros iedzīvotāji un visi citi interesenti tika aicināti izteikt savu viedokli un ierosinājumus saistībā ar plānoto ražotni.

Uz šo brīdi norisinās ietekmes uz vidi novērtēšanas process, kas turpināsies tuvākos 6 mēnešus. Šī procesa ietvaros tiks ņemti vērā iedzīvotāju ierosinājumi, izvērtējot atbilstošākos tehnoloģiskos risinājumus. Lai mazinātu iespējamās iedzīvotāju neskaidrības par ražotnes projektu, ir būtiski turpināt skaidrot ar ražotni un tajā plānotajiem tehnoloģiskajiem risinājumiem saistītos jautājumus, kā arī būtiskos ieguvumus no šī projekta īstenošanas.

Plānotās ražotnes darbība un pat būvniecības uzsākšana būs iespējama tikai tad, kad valsts kompetentās iestādes būs detalizēti pārbaudījušas un pārliecinājušās, ka ražotnei izvēlētie tehnoloģiskie risinājumi būs pilnībā atbilstoši ne tikai stingrajām Latvijas vides aizsardzību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām, bet arī Eiropas Komisijas izstrādātajiem nozaru jaunākajiem un labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem. Ražotnes būvniecības uzsākšana paredzēta 2019. gada otrajā pusē.

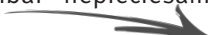
Ražotnes projekta iniciatori augstu vides standartu ievērošanu ir uzstādījuši par savu prioritāti, ko apliecina kaut vai tas, ka ietekmes uz vidi novē-

tējumā modelētie ražotnes darbības apjomi un resursu patēriņš ir daudz lielāks par faktiski plānoto ražošanas jaudu. Tas nozīmē, ka ražotnes izveides un darbības nosacījumi būs būtiski stingrāki par normatīvajos aktos noteiktajiem attiecīgajai faktiskajai ražotnes jaudai. Turklāt ražotnes jaudu ir paredzēts palielināt vien pakāpeniski – plānoto maksimālo 6 miljonu dējējvistu apjomu sasniedzot līdz 2026. gadam.

Ražotnei izvēlēta vieta Ogres novada Madlienas pagastā atrodas mazapdzīvotā vietā liela satiksmes infrastruktūras objekta tuvumā, zemes gabalā, kura atļautā izmantošana vēsturiski bijusi ražošanas objektu apbūvei un lauksaimnieciskai darbībai. Šobrīd daļa no zemes gabala tiek izmantota lauksaimniecībā. Viena kilometra rādiusā ap plānotās ražotnes (vistu novietņu) vietu atrodas 3 viensētas, turklāt neviena no tām neatrodas tuvāk par 500 metriem. Ražotnei tuvākās blīvāk apdzīvotās vietas ir Zādzene (aptuvenais attālums gaisa līnijā – 3 km), Krāpe (4 km) un Lēdmane (5 km). Savukārt izklaides parks „Avārijas Brigāde” atrodas vairāk nekā 4 km attālumā, bet pagasta centrs – Madliena – vismaz 8 km attālumā. Salīdzinājumam – šobrīd Latvijā lielākā olu ražotne – AS „BalticOvo” – atrodas nepilna 1 km attālumā no lecvavas pilsētas robežas.

Ražotnei izvēlētajā zemes gabalā plānotās ražotnes ēkas un būves pēc ražotnes projekta pilnīgas pabeigšanas aizņems aptuveni vienu trešdaļu no visas 60 ha teritorijas. Pārējā, ražošanā tieši neizmantojamā platība, tiks saglabāta lauksaimnieciskai darbībai. Jāuzsver, ka ražotnes izveides ietvaros paredzēts ievērojamo daļu no šobrīd ar krūmiem aizaugušām meliorētām lauksaimniecības zemes platībām atvēlēt izmantošanai lauksaimniecībā. Rezultātā faktiskā lauksaimniecībā izmantojamās zemes platība ražotnes apbūves ietekmē nemainīsies vai pat palielināsies.

Ražotnes darbībai nepieciešamā

Turpinās ietekmes uz vidi novērtēšanas procedūra SIA „Gallusman” ražotnes izveidei Madlienas pagastā

dzeramā ūdens, kas pamatā tiks izmantots putnu dzirdināšanai un pārvērsts gatavā produktā – vistas olā (tā 80% sastāv no ūdens), ieguve paredzēta no vairākiem artēziskiem urbumiem līdz pat 200 metru dziļumā. Ņemot vērā, ka piemājas aku ūdens avots ir augšējie grunts slāņi, kuru dziļums parasti nepārsniedz 30 metrus, ietekme uz dzeramā ūdens pieejamību apkārtējās apdzīvotās vietās nebūs novērojama.

Visu ražotnes notekūdeņu attīrīšanai tiks izbūvētas lokālas attīrīšanas iekārtas, un ūdens pēc tā pilnīgas attīrīšanas novadīts apkārtējā vidē – ražotnes teritorijā esošajos meliorācijas grāvjos, kas ļaus efektīvi kontrolēt attīrītā ūdens kvalitāti. Tāpat, ņemot vērā ražotnes vietas tuvumā esošo meliorācijas grāvju sistēmas tīklu un to notes virzienu, tieša attīrīto notekūdeņu ieplūde Ogres upē nav iespējama (tuvākā ieteka Ogres upē ir ne tuvāk par 20 km). Līdz ar to pat ārkārtas gadījumā ražotnes darbība Ogres upes ūdens kvalitāti vai dabas parkā „Ogres ieleja” esošās augu sugas neietekmēs.

Ražotnes izveides ietvaros paredzēts saglabāt esošo dabīgo apaugumu zemes gabala robežās, kā arī veidot jaunu, lai efektīvi nodrošinātu ražotnes iekļaušanos ainavā un samazinātu iespējamo tās darbības ietekmi ārpus ražotnes teritorijas, ko jau šobrīd ierobežo normatīvo aktu prasības.

Ražotnes darbības nodrošināšanai paredzēts pielāgot ražotnes tuvumā esošo transporta infrastruktūru. Plānots gan paplašināt esošo ražotnei piegulošo, autoceļam Tīnūži–Koknese paralēlo ceļu, gan izbūvēt auto stāvvietu efektīvai transporta kustības organizēšanai ražotnes teritorijā. Paredzams, ka pēc ražotnes pirmās kārtas pabeigšanas smagā autotransporta kustība ražotnes tuvumā palielināsies par aptuveni 50 automašīnām dienā. Tas nodrošinās ražošanas izejvielu piegādi un gatavās produkcijas nogādāšanu vietējiem un eksporta tirgiem. Šeit jāmin, ka vienīgā tuvumā esošā dzīvojamā apbūve atrodas vismaz 150 metru attālumā no asfaltētā koplietošanas ceļa, kas tiks izmantots arī ražotnes vajadzībām.

Būtiska jaunās ražotnes darbības koncepcija būs virzīties uz pilnīgi visu ražošanas blakusproduktu pārstrādi,

kas ir pamatota arī ekonomiski. Piemēram, pašu vērtīgāko ražošanas blakusproduktu – kūtsmēsļus – paredzēts apsaimniekot slēgtā sistēmā un izmantot gan elektrības un siltumenerģijas ieguvei koģenerācijā pašas ražotnes vajadzībām (nodrošinot enerģētisku neatkarību), gan pēc pārstrādes realizēt kā organisku granulētu augsnes bagātināšanas līdzekli izmantošanai lauksaimniecībā, kas ir lētāks, efektīvāks un videi draudzīgāks salīdzinājumā ar rūpnieciski ražotajiem. No tā savukārt iegūs arī vietējā lauksaimniecības nozari. Ražotnes teritorijā nav paredzēts veikt kūtsmēsļu uzkrāšanu, kas bieži ir nelabvēlīgo smaku cēlonis.

Uz šo brīdi ir noslēdzies ražotnes pirmās kārtas putnu turēšanas iekārtu iepirkums. No pasaulē vadošā šādu iekārtu ražotāja – ASV uzņēmuma „Big Dutchman” – iegādātas iekārtas kopumā 26 miljonu eiro vērtībā. Šīs iekārtas ļaus nodrošināt putnu brīvas pārvietošanās apstākļus novietnēs (kūtīs). Sekojot tirgus tendencēm pasaulē, ārpus sprostiem turētu putnu dētu olu pieprasījums turpinās palielināties, nodrošinot plašas iespējas saražotās produkcijas (gan čaumalu olu, gan šķirdo un sauso olu produktu) realizēšanai eksporta tirgos, kur paredzēts novirzīt līdz 90% no saražotā apjoma. Ne mazāk svarīgi ir tas, ka putnu brīvas turēšanas apstākļus atbalsta dzīvnieku aizsardzības organizācijas.

Ražotnes izveide radīs arī tiešus ekonomiskus ieguvumus. Pēc ražotnes pirmās kārtas pabeigšanas vien (ražotnes izveide ar 3 miljoniem dējējvistu vietu) paredzētie galvenie ieguvumi ir šādi:

- papildus ikgadējie nodokļu ieņēmumi valsts un pašvaldību budžetos (kopumā vismaz 2,6 miljoni eiro), ļaujot novirzīt papildus līdzekļus gan sociālo jautājumu risināšanai, gan infrastruktūras uzlabošanai;

- vietējo zemnieku saražoto graudu iepirkumi (vismaz 16 miljonu eiro gadā), kas veicinās lauksaimniecības attīstību un lauksaimniecībā izmantojamo zemju izmantošanu sevišķi reģionā ap ražotni;

- apgrozījuma pieaugums vietējiem transporta pakalpojumu sniedzējiem, kam būs jānodrošina izejvielu piegādes un gatavās produkcijas nogādāšana vietējos un eksporta tirgos;

- radītas vismaz 150 jaunas labi apmaksātas darba vietas (pēc ražotnes otrās kārtas pabeigšanas darba vietu skaitu paredzēts palielināt līdz 200);

- veicināta ekonomiskā aktivitāte novadā un pagastos, mainot tendenci iedzīvotāju skaitam pakāpeniski samazināties (piemēram, Madlienas pagastā iedzīvotāju skaits kopš 2007. gada samazinājies par 25%);

- veicināta konkurence olu tirgū gan Latvijā, gan reģionā, nodrošinot patērētājiem pieejamākas olu un to produktu cenas, kā arī veicinot pārējo olu ražotāju attīstību un jaunu produktu izstrādi;

- veicināta esošo pārtikas rūpniecības uzņēmumu saražotās produkcijas apjoma palielināšanās vai jaunu ražotņu, kuru darbībā svarīga izejviela ir olu produkti, izveidošanās.

Pēc ražotnes izveides pabeigšanas uzņēmums SIA „Gallusman” kļūs par Ziemeļeiropā lielāko olu produkcijas ražotāju, kā arī par vienu no lielākajiem uzņēmumiem Ogres novadā.

„Ovostar Union” ir uzņēmumu grupa ar vairāk nekā 20 gadu pieredzi putnkopībā. Grupas galvenais holdinga uzņēmums – „Ovostar Union N.V.” – ir publiska akciju sabiedrība, kuras akcijas tiek kotētas Varšavas Fondu biržā kopš 2011. gada. „Ovostar Union” grupu Latvijā šobrīd pārstāv divi uzņēmumi – SIA „Gallusman”, kas ir atbildīgs par jaunās ražotnes projekta īstenošanu Latvijā, un SIA „Ovostar Europe”, kas jau kopš 2015. gada nodrošina „Ovostar Union” ražotās produkcijas izplatīšanu Eiropas Savienībā, 2018. gadā sasniedzot 18 miljonu eiro apgrozījumu. Daļa produkcijas ir pieejama gan mazumtirdzniecības tīklos, gan pārtikas rūpniecības uzņēmumiem arī Latvijā.

„Ovostar Union” uzņēmumu Latvijā līdzīpašnieks un valdes priekšsēdētājs Arnis Veinbergs ir viens no pieredzējušākajiem savas jomas speciālistiem, kurš 11 gadus ir vadījis Latvijas šobrīd lielāko olu ražotāju – AS „BalticOvo”.

Papildus informācijai aicinām vērsties SIA „Gallusman” birojā Ikšķilē, Tīnūžu šosejā 17 vai rakstīt uz uzņēmuma e-pasta adresi – info@gallusman.eu.

*Informāciju sagatavoja
SIA „Gallusman”*

Veiksme Mūka konkursā

Roberta Mūka jaunrades darbu konkurss notika jau 13. reizi. Šogad tā tēma bija „Man nevajag nemirstības eliksīra,/ Nemirstība ir iesieta Latvijas sierā” (R. Mūks). Konkurssam tika iesniegti vairāk nekā 380 radošie darbi, labākos uzaicinot uz apbalvošanu. No Madlienas vidusskolas konkursā piedalījās pieci skolēni – Undīne Dzene (7.kl.), Elīna Vosveniece, Tinca Mūrniece (11.kl.), Rainers Kriškāns, Raimonds Batura (12.kl.). Uz noslēguma sarīkojumu, kas notika 14. decembrī Galēnu pamatskolā, tika uzaicināti divi skolēni. Apsveicam ar laureātes titulu – 1. vietu – Undīni Dzeni, kurai konkursam palīdzēja sagatavoties skolotāja Silvija Tutāne. Tincai Mūrniecei – atzinība (skolotāja Zinta Saulīte).

Ieskatam Undīnes un Tinces radošie darbi.

Manas dienasgrāmatas lappuses stāsta...

5. jūlijs

Vakars ar savu pelēko mēteli pārklāj zemi. Iedegas pirmās zvaigznes,

vēstneses, ka nakts būs skaidra un silta. Sēžu pie loga un uzticu savas domas plānai rūtiņu kladei, ko saucu par Dzīves dienasgrāmatu. Šovakar mieru nedod jautājums – kas ir nemirstība? Jautāju vālodzei, kura šovasar sauc, bet nesasauc lietu, jautāju vējam, kas pats, manuprāt, ir nemirstīgs, zvaigznēm debesīs, savai sirdij... Mana atbilde liekas vienkārša – tas, kas paliek, nepazūd, ir kopā ar mums pēc aiziešanas. Nezinu, vai pareizi, bet man tā šķiet...

Zinu, ka mani mīļie tajā saulē, daba man apkārt, viss jaukais ap mani – ir nemirstīgi. Viņi manā sirdī ieadīti kā vecvecmāmiņas raibie cimdu raksti, kā vecvectētiņa paša darinātais koka grābeklis, āmurs, cirvis, malkas šķūnīša pažobelē karājas viņa iesietā izkaptis, kas šūpojas vējā un dzied savu atvadu dziesmu, jo sen jau traktors un zāles plāvējs veic viņas uzdevumu. Sekcijas atvilktņē kā vislielāko dārgumu vecmamma glabā viņas vecmāmiņas adītos dūraiņus – Latgales dabas rakstiem ierakstītos, dzīsloto roku sasildītos, neaizmirstamos ziemas dārgumus. Un vēl – attāla Latgales radnieka māla

krūze, kura stāsta par vecvecvecmāmiņas raibo mūžu, bērniem, mazbērniem, mazmazbērniem. Tā, manuprāt, ir nemirstība.

12. augusts

Katru rītu braucu garām saules apspīdētam rudzu laukam. Tas liek atcerēties vecmāmiņas cepto rudzu maizi ar dzintara krāsas medu virsū. Tomēr šis rīts nav tāds kā vienmēr, jo šorīt rudzu lauku apciemojis lietutiņš. Tāds pats kā tajā rudenī, kad ar tēti sēdējām mežā uz celma pie strautiņa, kurā, saules apspīdētas, mirdzēja zeltainas smiltis, bet ūdenī bija manāmi dabas spēka nopulētie oļi.

Tālumā uzblāzmo varavīksne, kura atgādina vectēva krāsainos bišu stropus. Medus vācējas kustas nenorimdamās – vectēvs kā baltais Dieviņš turas viņām līdz.

Rudzu lauku vairs nevar manīt, jo nu jau ir redzamas pļavas ar burvīgajām puķēm. Iepriekšējos Līgo svētkos šajā pļavā auga visskaistākās margrietīņas, kuras es iepinu savā vainagā. Meitenes brīnījās, kur es tik skaistas pīpenes atradusi. Klusēju, jo zināju, ka nākamgad atkal apciemošu pļavu. Tā nebūs mani aizmirsusi, tā atkal dāvēs man savu brīnišķo rotu.

Lauki jau paliek aiz muguras, un priekšā ir manāms mazs ciematiņš. Katram pie mājas ir dārziņš ar ogu krūmiem, dobies dārzeniņiem un augļu kokiem – cilvēki domā par saviem mīļajiem. Tiem, pilsētniekiem, vajadzēs savu gurķīti, odziņu, siltumnīcā izlolotu tomātu...

Tas atsauc atmiņā vasaras brīvlaika dienas, kad mamma marinēja gurķus, vecāmamma spieda jāņogu un upeņu sulu, bet es no visa pa drusciņai nogaršoju.

31. augusts

Reizēm vēlos aizbēgt no problēmām, sabiedrības, nepaveicamajiem darbiem. Atgriezties laikos, kad nozīme nebija ieskatam, bet sirsniņgam smaidam, mīļam glāstam. Vēlreiz izdzīvot šos skaistos mirkļus. Gribētos, lai tie nekad nebeidzas, lai mūžīgi mūs

Veiksme Mūka konkursā

reibina pļavas ziedu smarža un strautiņa čalošana, bišu sanēšana ziedošajā liepā, suņa rejas kaimiņu sētā un gotiņas mierīgā maurošana vakarā, kad saimniece ar slauceni jau gaida pie sētas aploka vārtiem.

31. augusta nakts

Ak, šie mirkļi, ar neviltotu smaidu, nepārspilētu prieku un atmiņā paliekošiem notikumiem. Kaut jūs būtu nemirstīgi! Rīt skola...

Undīne Dzene, 7.kl.

Jāņu siers – Līgo svētku nemirstības simbols

Siers, manuprāt, ir tāds kārtīgs Līgo svētku ēdiens. Vasara ir pusē, sīpoli jau sit pret sauli lokus, paušķēdamas plauks peonijas, un pļavas ņirb no kukaiņu dziesmām. Es atzišos. Lai arī Ziemassvēki ir balti ģimenes svētki, es mīlu aukstu kvasu, malkas krāsnī cepus, speķa pīrāgus, ābolmaizi un patiešām īstu, govju piena ķimeņu sieru vasaras vidū.

Svētki ir tradīcijas, jo tos mēs atzīmējam, svinot katru gadu. Un tradīcijas dzīvo tik ilgi, kamēr mēs tās svinam, cienām, piekopjam un radām.

Mūsu ģimenē Līgo un Jāņu dienas ir sevišķas. Nakts starp tām ir īpaši maģiska. Iepriekšējā dienā tiek siets siers, lasīti āboli. Šie ir svētki, kuros pie mums ierodas radi, paziņas un draugi. Mēs varbūt mazliet kuplākā skaitā nekā dzimšanas dienās pavadām diennakti pilnīgi blakus. Kopā.

Mums pagalmā ir pavisam jauna strūklaka. Šovasar tā ir ierakta pirmo reizi. Krītošā ūdens skaņa vienmēr nomierina. Kaut kā tas ūdens kutina iekšas. Visas mazās šūniņas pat nekustoties, šķiet, spēj saražot endorfīnus pilnai laimei. Zem ābeles stāv liels, masīvs koka galds. Šovasar mēs uz tā klājām lina lupatiņas un ēdām no māla šķīvjiem. Vāzēs es sarāvu puķes. Rudzupuķes, margrietas, smilgas un vārpas, jasmīna zarus un raspodiņus. Esot pļavā, debesīs mākoņi saskrēja draudzēties, jūtami tuvojās negaiss. Tas bija neparasti, dabas griesti tika uz pusēm dalīti. Vienā pusē saules apspīdēti mākoņi mirdz, otrā – dūmakā plosās un rosās padebešu zemākais stāvs, kur smagākie mākoņi jau tikpat

kā glauda koku galotnes. Mēs aši iekūrām ugunsroku nostāk no galda, un dūmos ievijās blakusesošo priēžu zari.

Ak, un jā. Pie manis ciemos atbrauca draudzene. Tā, no pierīgas. Negribēja saulgriežus nosēdēt dzīvoklī, kur ļaužu pārbāztās ielās sašķika smaržu nomāc automašīnu atgāzes un tūkstošiem cilvēku elpu. Mēs sagriezām ozola un jasmīnu zarus, ar kuriem, sasiēnot virtenēs, izpušķojām pagalmā esošās mašīnas. No kādas tālāk stāvošas skanēja Līgo dziesmas, un kaut kur tālāk, pļavā, gar dārza malu bauroja ganībās izlaistās govīs. Galdā jau likti pulsējoši, silti pīrāgi, kuri, tik tikko izcelti no krāsns, tver pirmās skābekļa elpas. Uz baltiem, platiem porcelāna šķīvjiem ar vecozā ziediem saulē gozējas saldās ābolmaizes. Kāds vīrietis, iespējams, redzu viņu pārāk reti, lai atcerētos vārdu, atkorķēja vīna pudeli un salēja glāzēs zeltainu dziru, kura liek mazliet saņemt drosmi un atzīrt kaut kādiem labsirdības hormoniem. Paliek labi. Silti. Droši. Var jau būt, ka tas ir reibums, kas liek noklusētajiem vārdiem kļūt skaļākiem par rejošu suni pagalmā. Var jau būt, bet vīns sāk elpot, un cilvēku čalas, čuksti un smieklī pieņemamas spēkā. Tiek aprunāts viss. Bauņas, viens otrs, kaimiņš un tas, kurš jau pieklusis.

Riet saule. Tā riet gari un lēni. Šķiet, melnos mākoņus kāds kā juzdams, ka te tiem nav vietas, pastūmis malā. Iestājas krēslaina nakts. Nevar tā patiesi saprast, ir vēls vakars vai pavisam agrs rīts. Tumsas brīdī neviens tā arī nepamanīja, ugunsroku čurkstoņa, siltums un gaisma novērsa domas par laiku. Mierīgais vējš, rāmi, mazliet greizi pūzdams strūklakas lāses, it kā apmīloja pie galda sēdošos un lika justies labi. Godīgi sakot, tā bija silta nakts, un ugunsroku siltuma bija mazliet par daudz. Runas un vārdi nekur nebija zuduši. Neviens nebija noguris, varbūt tikai kāds kādam mazliet tuvāk pieklāvis.

Runājot par to, ka īstenībā viss dzīvē tinas ap mīlestību, cilvēkiem un dzīvību, kāds pasmīnēja, bet, aizritot pāris minūtēm, vairs nespēja valdīt smieklus. Viņš smējās. Un visiem par izbrīnu smējās skaļi, uzkrītoši un pat pārāk bravūrīgi. Nevar noslēpt jūtamo sarkasmu, un tas pats vīrietis, kura vārdu es droši vien esmu dzirdējusi, ne-

veikli uzdrošinājās pajautāt: „Par ko? Par ko tāda uzjautrināšanās?”

Dzīvība, cilvēki, mīlestība. Drīzāk skan banāli nekā jautri. Pārāk filozofiski vai muļīgi, bet ne jau smieklīgi. Tas vīrs, kurš smējās, centās savākties, lai gan acīs sariesušās asaras nodeva viņu kā samelojošos pirmklasnieku. Viņš mazliet nopurināja no krekla ēdienu drupačās, izbrauca ar roku caur saviem sirmajiem matiem, gribēdams izskatīties labāk, un nokrekšķējās. Otrā rokā joprojām bija palicis puskosts siers, ko viņš mājoties bija nočiepis kādai mazliet draiskai sievietei. Paceļot roku, sieru izstiepdams deguna galā un it kā to apbrīnodams, viņš domīgi teica: „Redziet. Jūs runājat par cilvēkiem, mīlestību un dzīvību, bet kā būtu, ja es teiktu, ka dzīve tinas ap šo siera gabalu? Jā, varbūt tas ir mazs pušķis visumā, vai, jā, šis ir par lielu, lai dotu zīdainim, bet ja es apgalvoju, ka dzīve tinas ap šo un nevis to?”

Tas mani samulsināja. Es atceros. Mana sirds kaut kā salēcās, liekas, ka man palika kauns tā vīra vietā. Par drosmi, par tik dumju drosmi. Lai arī mans apmulsums sejā lika manīt, ka laiks būtu pasmieties vēlreiz un šo tēmu beigt, bet viņš turpināja tikpat drosmīgi. „Jūs visi esat te. Un ir Jāņi. Un tā ir katru gadu. Katru gadu ap šo laiku jūs visi esat te, cilvēki, kuri mīl un ir dzīvi, bet jūs zināt, kāpēc esat te? Lai būtu blakus. Pagājušo gadu mēs ēdām rudzu maizi, es labi atceros. Un gurķu, tomātu salāti, šķiet, arī bija. Vēl senāk ēdām rabarberu un biežpiena sacepumu. Katru gadu mainām ēdienus un mainās paši ēdāji, taču neviens gads nav bijis bez šiem svētkiem, bez cilvēkiem un bez siera. Kad mēs nomirsim, mūsu vietā te, iespējams, ka pat pie šī paša vecā galda un zem ražīgās ābeles sēdēs tikpat cieši mūsu bērni un mazmazbērni. Viņi un viņu draugi. Ēdīs sieru un spriedīs par to, kas apvij un savij dzīves. Paši nemaz nenojauzdam, ka mēs te darījām to pašu. Mirs viņi un būs jauni. Tradīcija nemirs. Tā savīs mūs, kaut tos, kas par mums domās tad, kad mūsu vairs nebūs. Un te viņi sēdēs. Sēdēs, lai ēstu sieru un domātu par mums,” viņš drosmīgi pabeidza un ielika mutē pēdējo siera gabalu.

Tince Mūrniece, 11.kl.

Raimonda Mūrnieka karikatūra

Nodod nolietotās elektropreces pārstrādei!

Atkritumu apsaimniekošanas uzņēmums „Ķilupe” piedāvā iespēju bez maksas atbrīvoties no nolietotās elektrotehnikas. Piedāvājums spēkā Ogres, Ķeguma, Lielvārdes, Skrīveru novada iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Sadzīves elektrotehnikas izvešana notiks bez maksas ar „Ķilupe” transportu, iepriekš par savākšanas dienu vienojoties ar katru klientu individuāli. Atgādinām, ka nolietotās elektropreces nedrīkst būt izjauktas.

Piesaki pakalpojumu – 65071222, 29104053 vai [kilupe@gmail.com!](mailto:kilupe@gmail.com)

Madlienas vidusskolas pasākumi

28. janvāris – Teātra nodarbība 7.–12. klašu skolēniem (projekta „Latvijas Skolas soma ietvaros”)

31. janvāris – Skatuves runas konkurss svešvalodās

4.–8. februāris – Brīvlaiks 1. klases skolēniem

8. februāris – Žetonu vakars 12. klasei (plkst. 17.00 skolas aktu zālē)

origami personālizstāde "TIKAI PAPĪRS"

un OMS ĶEGUMA KLASĒS FONDU DARBU IZSTĀDE

Izstāde apskatāma no 8. decembra

Aicina pieteikties Dimanta un Zelta kāzu pārus

Turpinot aizsākto tradīciju godināt pārus, kuri laulībā nodzīvojuši 50 un 60 gadus, Ogres novada pašvaldība 2019. gada 1. februārī rīko svinīgu pasākumu, uz kuru tiek aicināti laulātie pāri, kuru laulība reģistrēta 1958. gadā (DIMANTA kāzu pāri) un 1968. gadā (ZELTA kāzu pāri) un kuru deklarētā dzīvesvieta šobrīd ir Ogres novadā.

Dalībai svinīgajā pasākumā pāriem lūgums pieteikties līdz 2019. gada 15. janvārim Ogres novada pašvaldības Dzimtsarakstu nodaļā personīgi vai pa tālruni 65023466.

10. janvārī plkst. 14.00 Madlienas kinoteātrī „Odivi”
Multifilma bērniem „Īgnas valstība”
Ieeja 2,00 EUR

Līdzjūtības

Vien vakarstundā ieaugdama osī,
Es atšalkoju pretī: „Mīlestība – tās ir mājas...”
(Skaidrīte Kaldupe)

Mīlestība, kas paliek, ir mūsu vienīgais patvērums.
Esam kopā ar tevi, Vīta, mammītei aizejot.

Kārļa Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolas kolektīvs

Laiks apstājas ar skarbu piesitienu,
Nav rītdienas, ir tikai vēja balss.
Un kādai tuvai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.

Izsakām līdzjūtību Sandrai Kiseļovai,
māmuļu mūžībā pavadot.

„Atvases” mājas iedzīvotāji

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte. e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem materiāliem atbild raksta autors.

